

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-194/20 – 1

Lieta C-194/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 8. maijs

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Düsseldorf (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 7. maijs

Prasītāji:

BY

CX

DW

EV

FU

Atbildētāja:

Stadt Duisburg

LĒMUMS

administratīvajā lietā

- 1) BY;
- 2) CX;
- 3) DW;

4) EV;

5) FU;

trešo un ceturto prasītāju pārstāv vecāki, pirmais un otrs prasītājs, visiem dzīvesvieta ir: [...] Dīsburga [*Duisburg*],

prasītāji,

[..]:

pret

Stadt Duisburg [Dīsburgas pilsētu] [...],

atbildētāja,

par ārvalstnieku tiesībām (uzturēšanās atļauja saskaņā ar *AufenthG* 4. panta 5. punktu; šajā gadījumā – lēmums par apturēšanu un lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu)

7. Kammer des Verwaltungsgerichts Düsseldorf [Diseldorfas Administratīvās tiesas 7. palāta]
2020. gada 7. maijā

[..]

nolēma:

apturēt tiesvedību.

[oriģ. 2. lpp.]

Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu tiek uzdoti šādi jautājumi prejudiciāla nolēmuma sniegšanai:

- 1) **Vai no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta pirmā teikuma izrietošās Turcijas izcelsmes bērnu tiesības bez papildu nosacījumiem aptver arī tiesības uzturēties uzņēmējā dalībvalstī?**
- 2) **Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:**
  - a) **Vai no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta pirmā teikuma izrietošo uzturēšanās tiesību priekšnoteikums ir tāds, ka tādu Turcijas izcelsmes bērnu vecāki, kuri no šīs tiesību normas gūst priekšrocības, jau ir ieguvuši no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. panta pirmā punkta vai 7. panta izrietošās tiesības?**

b) Ja uz 2.a) jautājumu ir jāatbild noliedzoši: vai likumīga nodarbinātība Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē tādā pašā veidā kā Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punktā?

c) Ja uz 2.a) jautājumu ir jāatbild noliedzoši: vai Turcijas izcelsmes bērnu uzturēšanās tiesības saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 9. panta pirmo teikumu var rasties jau pēc viena vecāka (tikai) trīs mēnešu likumīgas nodarbinātības uzņēmējā dalībvalstī?

d) Ja uz 2.a) jautājumu ir jāatbild noliedzoši: vai no Turcijas izcelsmes bērnu uzturēšanās tiesībām bez papildu nosacījumiem izriet arī viena vai abu vecāku, kuriem ir aizgādības tiesības, uzturēšanās tiesības?

I.

Prasītāji ir Turcijas valstspiederīgie. Pirmais un otrais prasītājs

palāta šī skaitliskā apzīmējuma gadījumā atsaucas nevis uz prasītāju prasības pieteikumā izvēlēto numerāciju, bet gan uz tiesas administrācijas veikto vecāku ietveršanu prasītāju saraksta sākumā

ir trešā, ceturtais un piektais prasītāja vecāki, no kuriem piektais prasītājs ir jau pilngadīgs.

Pirmais prasītājs 2015. gada 5. septembrī ar vīzu ieceļoja Vācijā, un atbildētāja tam 2015. gada 4. novembrī izsniedza līdz 2017. gada 27. martam derīgu uzturēšanās atļauju, lai strādātu kā pašnodarbināta persona (smago transportlīdzekļu vadītājs).

Otrais, trešais, ceturtais un piektais prasītājs pēc tam ar vīzu, kas bija derīga līdz 2016. gada 16. maijam, 2016. gada 19. februārī kopā ieceļoja Vācijas teritorijā ģimenes atkalapvienošanās nolūkā un 2016. gada 20. aprīlī saņēma tāpat līdz 2017. gada 27. martam derīgas uzturēšanās atļaujas saskaņā ar *AufenthG* 30. un 32. pantu.

Otrā prasītāja strādāja par noliktavas palīgstrādnieci pie *MKS Kurierservice Metin Sariözüm* Dīsburgā – minētā sabiedrība *Deutsche Rentenversicherung* [Vecuma pensijas apdrošināšanas aģentūrai] deklarēja nodarbinātības periodu no 2016. gada 1. februāra [oriģ. 3. lpp.] līdz 30. aprīlim (trīs mēnešus). Papildu nodarbinātības periodi ir tikuši deklarēti periodos no 2017. gada 15. novembra līdz 31. decembrim, no 2018. gada 1. janvāra līdz 15. janvārim un no 2018. gada 1. augusta līdz 31. decembrim.

Trešais, ceturtais un piektais prasītājs apmeklē – rakstiski apliecināts kopš 2016. gada 21. jūnija – valsts skolas Dīsburgā.

Pēc izsniegto uzturēšanās atļauju derīguma termiņa beigām atbildētāja apliecināja rakstveidā prasītājiem atļauju fiktīvu spēkā esamības turpināšanos.

2017. gada 1. decembrī pirmais prasītājs paziņoja par savas saimnieciskās darbības izbeigšanu pēc tam, kad pret viņu tika izdots priekšraksts par sodu par neuzmanīgu braukšanu bez vadītāja apliecības. 2018. gada 1. februārī viņš no jauna deklarēja saimnieciskās darbības veikšanu (maza izmēra transportlīdzekļi līdz 3,5 t).

Ar advokāta sagatavotu 2018. gada 2. oktobra dokumentu prasītāji paziņoja, ka pirmais prasītājs nākotnē vēlas strādāt kā darbinieks un lūdz izsniegt uzturēšanās atļauju saskaņā ar *AufenthG* 18. pantu vai jebkādu citu iespējamu tiesību normu. Arī otrā prasītāja no 2018. gada 1. augusta atkal sāksot strādāt, savukārt trešais, ceturtais un piektais prasītājs turpinot apmeklēt skolu. Bērnu uzturēšanās tiesības izrietot no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta un Asociācijas padomes Lēmuma 2/76 3. panta.

Pēc prasītāju uzklaušanās atbildētāja ar 2019. gada 18. marta rīkojumu noraidīja uzturēšanās atļauju pagarināšanu vai attiecīgi izsniegšanu, aicināja prasītājus izceļot 30 dienu laikā no rīkojuma paziņošanas brīža un pretējā gadījumā draudēja ar izraidīšanu uz Turciju. Pamatojumā tiek norādīts, ka pirmais prasītājs vairs nav pašnodarbināta persona. Strādājot kā darbiniekam, gūtie ienākumi nenodrošinot mājsaimniecības iztiku, kā tas tiekot pieprasīts *AufenthG* 5. panta 1. punkta 1) apakšpunktā.

Prasītāji 2019. gada 22. martā cēla prasību, ar kuru viņi turpina uzturēt spēkā lūgumu izsniegt vai attiecīgi pagarināt viņu uzturēšanās atļaujas.

Pamatojumā viņi norāda, ka trešais, ceturtais un piektais prasītājs kā pirmā un otrā prasītāja Turcijas izcelsmes bērni likumīgi dzīvo pie saviem vecākiem. No līdzdalības tiesībām uz izglītību, kas izrietot no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta un Asociācijas padomes Lēmuma 2/76 3. panta, esot secināms, ka uzturēšanās tiesībām esot jābūt arī vecākiem, kuriem ir aizgādības tiesības.

Prasītāji būtībā lūdz:

noteikt atbildētājam pienākumu, atceļot 2019. gada 18. marta rīkojumu, no jauna lemt par pagarināšanas lūgumiem, ņemot vērā tiesas viedokli.

Atbildētāja lūdz:

prasību noraidīt, [oriģ. 4. lpp.]

un argumentējot atsauca uz pārsūdzētajos rīkojumos ietverto pamatojumu. Papildus tā norāda, ka trešais, ceturtais un piektais prasītājs nevar atsaukties uz tiesībām, kas izriet no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta, jau tādēļ vien, ka viņu vecāki nav ieguvuši no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. vai 7. panta izrietošas tiesības.

Atbildētāja rīcības sēdē (prasības tiesvedībā un tiesvedībā par pagaidu tiesisko aizsardzību) pie referenta apturēja pārsūdzēto rīkojumu izpildi.

[..] [norāde uz lietas materiāliem]

II.

Tiesvedība ir jāaptur. Atbilstoši LESD 267. pantam ir jāsaņem Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) prejudiciālais nolēmums par lēmuma rezolutīvajā daļā formulētajiem jautājumiem. Šie jautājumi skar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 (1980. gada 19. septembris) par asociācijas izveidi interpretāciju. Tā kā jautājums ir par Eiropas Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai ir jurisdikcija.

1. Prasītāju izvirzītais prasījums noteikt atbildētājam pienākumu, atceļot tās noraidošo 2019. gada 18. marta lēmumu, no jauna lemt par to uzturēšanās atļaujas lūgumu, ņemot vērā tiesas viedokli, ir juridiski jāvērtē saskaņā ar šobrīd spēkā esošajām tiesībām.

Atbilstoši minētajam tiesvedībā piemērojamās attiecīgās tiesību normas atspoguļo šādi valsts tiesību akti:

AufenthG 4. §

[..]

(5) Ārvalstniekam, kam ir uzturēšanās tiesības saskaņā ar EEK un Turcijas asociācijas nolīgumu, šo uzturēšanās tiesību esamība ir jāpierāda ar to, ka viņam ir uzturēšanās atļauja, ja vien viņam nav nedz pastāvīgās uzturēšanās atļaujas, nedz ES pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļaujas. Uzturēšanās atļauja tiek piešķirta, pamatojoties uz pieteikumu.

AufenthG 50. §

(1) Ārvalstniekam ir jāizceļo, ja viņam nav vai vairs nav nepieciešamās uzturēšanās atļaujas un ja nepastāv vai vairs nepastāv uzturēšanās tiesības saskaņā ar EEK un Turcijas asociācijas līgumu. [oriģ. 5. lpp.]

[..]

2. Prejudiciālajiem jautājumiem ir nozīme lēmuma pieņemšanā un tiem ir nepieciešams Eiropas Savienības Tiesas sniegts skaidrojums.

a) Lai sniegtu juridisku vērtējumu par prasītāju lūgumu pagarināt uz valsts tiesību pamata izsniegtās uzturēšanās atļaujas, izšķiroša nozīme ir tam, kādas sekas ir kopš 2016. gada 21. jūnija rakstveidā apliecinātajam trešā, ceturtā un piektā prasītāja, kuri ar saviem vecākiem dzīvo vienā mājsaimniecībā, skolas apmeklējumam.

Pēc referenta noturētās rīcības sēdes nevajadzētu būt šaubām par to, ka otrā prasītāja periodā no 2016. gada 1. februāra līdz 30. aprīlim (trīs mēnešus) ar neapstrīdētām uzturēšanās tiesībām Vācijas teritorijā bija darbiniece. Citos nodarbinātības periodos viņai bija tikai vairs fiktīvi apliecinājumi, kuriem nesekoja uzturēšanās atļaujas izsniegšana. Nav šaubu par to, ka prasītāji nav ieguvuši nekādas no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. vai 7. panta izrietošas tiesības.

Prasītāji – izņemot *AufenthG* 4. panta 5. punkta tiesību normu, kurā kā priekšnoteikums ir izvirzītas asociācijas tiesībās pamatotas uzturēšanās tiesības – vairs neuztur spēkā prasījumus par uzturēšanās atļaujām, kas pamatojas uz valsts tiesībām.

Prasītāji atsaucas vairs tikai uz Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantu, no kura viņi secina ne tikai Turcijas izcelsmes bērnu līdzdalības tiesības uz skolas un profesionālo izglītību, bet arī trešā, ceturta un piektā prasītāja uzturēšanās tiesības, pamatojoties uz skolas apmeklējumu, par ko starp lietas dalībniekiem nav strīda. Pirmā un otrā prasītāja uzturēšanās, kas ir nepieciešama, lai trešā, ceturta un piektā prasītāja tiesībām būtu praktiska iedarbība – katrā ziņā attiecībā uz vēl nepilngadīgo trešo un ceturto prasītāju –, tāpat tiek nodrošināta ar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantu.

Ciktāl prasītāji turklāt un arī galvenokārt atsaucas uz Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 2/76 3. pantu, palāta pieņem, ka šo tiesību normu ir pilnībā aizstājis Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pants un prasītāji no tā vairs nevar atvedināt nekādas tiesības.

b) Valsts judikatūra par Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta sekām no uzturēšanās tiesību viedokļa nav viennozīmīga.

Saskaņā ar *Hessischer Verwaltungsgerichtshofs* [Hesenes Administratīvās tiesas] 1997. gada 17. februāra spriedumu

[..]

Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantā kā priekšnoteikums ir izvirzītas bērnu uzturēšanās tiesības, taču tas nepamato tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu vai citu uzturēšanās legalizēšanu.

Šādi arī *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* 2002. gada 2. decembra spriedums [..], arī ja, ņemot vērā Tiesas 2002. gada 17. septembra spriedumu *Baumbast* lietā C-413/99 par EEK Regulas Nr. 1612/86 12. pantu, jau ar lielākām šaubām. [orig. 6. lpp.]

Atbilstoši vēl vienam viedoklim tiesību normas sekas attiecībā uz uzturēšanās tiesībām katrā ziņā ir izslēgtas tad, ja Turcijas izcelsmes bērns ir ieceļojis izglītības un nevis ģimenes atkalapvienošanās nolūkā. Tas tāpēc, ka pastāvīgas uzturēšanās tiesības bērni kopsakarā ar izglītību – kā tas tiek uzsvērts

Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. panta 2. punktā – iegūstot tikai pēc tās pabeigšanas.

OVG NRW [Ziemeļreinas-Vestfālenes Augstākā administratīvā tiesa] 2001. gada 3. aprīļa lēmums [..].

Sekas no uzturēšanās tiesību viedokļa nevarot izrietēt no tiesību normas arī tad, ja Turcijas izcelsmes bērna ieceļošanas brīdī vecākiem vairs nav Turcijas valstspiederības, bet gan uzņēmējas dalībvalsts valstspiederības.

OVG Rheinland-Pfalz [Reinzemes-Pfalcas Augstākā administratīvā tiesa] 2009. gada 29. jūnija spriedums [..].

Atbilstoši citam viedoklim Turcijas izcelsmes bērniem, kuri izpilda pārējos Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta pirmajā teikumā izvirzītos nosacījumus, arī laikā, kad viņi atbilstoši tiesību normai var iegūt izglītību, ir ar Savienības tiesībām aizsargātas uzturēšanās tiesības.

VG Karlsruhe [Karlsruē Administratīvā tiesa] 2004. gada 2. jūlija spriedums [..].

No citu dalībvalstu judikatūras iesniedzējtiesai ir zināms *Raad van State* [Valsts padomes] 2008. gada 27. novembra nolēmums

[..],

kurā tiek pārstāvēts viedoklis, ka Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pants atbilstoši Asociācijas padomes lēmuma mērķim – pakāpeniska Turcijas izcelsmes darba ņēmēju integrācija – ir piemērojams tikai Turcijas izcelsmes darba ņēmēju bērniem, kā tie tiek aprakstīti Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. un 7. pantā [..].

c) Palāta sliecas nepiešķirt Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantam sekas attiecībā uz uzturēšanās tiesībām – katrā ziņā tad, ja vecāki nav ieguvuši no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta vai 7. panta izrietošās tiesības (skat. 2.a) jautājumu).

Pirmā jautājuma mērķis ir noskaidrot prasītāju apgalvoto Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta saturu attiecībā uz uzturēšanās tiesībām.

Sākotnēji tiesību norma no struktūras un priekšnoteikumu viedokļa ļoti līdzinās tiesību normai, kas ir ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 10. panta pirmajā daļā

vai attiecīgi iepriekšējā tiesiskajā regulējumā – PADOMES REGULAS (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā 12. pantā, **[oriģ. 7. lpp.]**

un tāpēc to var interpretēt kā nozīmīgu no uzturēšanās tiesību viedokļa. Tas tāpēc, ka pastāvīgajā Tiesas judikatūrā ir paskaidrots, ka Regulas (EEK) Nr. 1612/68 12. pantā vai attiecīgi Regulas (ES) Nr. 492/2011 10. panta pirmajā daļā ietvertajai tiesību normai ir nozīme no uzturēšanās tiesību viedokļa, kādos apstākļos tās rodas un kāda ir to piemērošanas joma.

Tiesas spriedumi, 2013. gada 13. jūnijs, C-45/12 (ECLI:EU:C:2013:390), *Hadj Ahmed*, 46. punkts, 2010. gada 23. februāris, C-310/08 (ECLI:EU:C:2010:80), *Teixeira*, 61. punkts, 2002. gada 17. septembris, C-413/99 (ECLI:EU:C:2002:493), *Baumbast* un R, 73. un nākamie punkti, 2010. gada 23. februāris, C-480/08, 86. un 87. punkts, 1988. gada 27. septembris, C-263/86 (ECLI:EU:C:1988:451), *Humbel* un *Edel*, 24. un 25. punkts, 1989. gada 15. marts, C-389/87 (ECLI:EU:C:1989:130), *Echternach* un *Moritz*, 29. un 30. punkts, 2010. gada 23. februāris, C-310/08, 19. punkts, 2002. gada 17. septembris, C-413/99, 54. punkts, 2013. gada 8. maijs, C-529/11 (ECLI:EU:C:2013:290), *Alarape* un *Tijani*, 48. punkts.

Taču Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantā ir saskatāmas arī būtiskas atšķirības no iepriekš minētajām tiesību normām.

Tā, piemēram, ir acīmredzami, ka ar tiesību normu pretēji Regulas (ES) Nr. 492/2011 10. panta pirmajai daļai un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 12. pantam atbilstoši tās formulējam ir vēlēšanās piešķirt priekšrocības tikai Turcijas izcelsmes bērniem.

Secinājumu, ka Turcijas izcelsmes darba ņēmēja bērna valstspiederībai – kā tas ir izvirzīts kā priekšnoteikums Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantā – ir nozīme saistībā ar integrāciju uzņēmējā dalībvalstī, nevar izdarīt, ņemot vērā arī Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. pantā ietverto tiesību normu. Tas tā ir tāpēc, ka ar to priekšrocības saistībā ar piekļuvi darba tirgum – un tāpēc arī saistībā ar viņu uzturēšanos – tiek piešķirtas Turcijas izcelsmes darba ņēmēju ģimenes locekļiem, neņemot vērā viņu valstspiederību. 2. punktā priekšrocību piešķiršana bērniem – tāpat neatkarīgi no viņu valstspiederības – ir saistīta ar profesionālās izglītības pabeigšanu uzņēmējā dalībvalstī. Ja tiek prezumēts abu tiesību normu sistēmiskais kopsakars no uzturēšanās tiesību viedokļa, nav jēgas piekļuvi (profesionālajai) izglītībai padarīt atkarīgu no Turcijas valstspiederības esamības. Šajā ziņā 9. panta tiesību normas nozīmes saturs – līdzās tās neapstrīdētajam diskriminācijas novēršanas un piedalīšanās saturam (it īpaši otrajā teikumā) – varētu būt tikai programmatiska nostādne.

Turklāt integrācija uzturēšanās tiesību ziņā ar piekļuves darba tirgum palīdzību pēc izglītības iestādes apmeklēšanas uzņēmējā dalībvalstī 7. pantā ir reglamentēta visaptveroši, taču ne bez nosacījumiem. Iepretim šiem detalizētajiem noteikumiem uzturēšanās tiesību atvedināšana tikai no Turcijas izcelsmes vecāka, pie kura bērns dzīvo, (arī kādreizējas) darba ņēmēja īpašības nevar novērst pretrunas

vērtējumos, ja šie vecāki nav ieguvuši paši savas tiesības, kas izriet no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. vai 7. panta.

d) Ja uz galveno jautājumu par Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. panta saturu attiecībā uz uzturēšanās tiesībām (pirmais jautājums) ir jāatbild apstiprinoši, iesniedzējtiesai rodas otrajā jautājumā minētās šaubas par attiecībā uz uzturēšanās tiesībām Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantā izvirzītajiem priekšnoteikumiem un tiesiskajām sekām. **[oriģ. 8. lpp.]**

Šajā ziņā 2.a) jautājums ir par vecāku tiesisko stāvokli, proti, vai viņiem jau ir jābūt atzītām tiesībām, kas izriet no Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. panta (sākotnējās) vai 7. panta (atvasinātās), lai caur viņiem viņu bērniem (vai attiecīgā gadījumā arī audžubērniem) rastos tiesības saskaņā ar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantu – ievērojot pārējos tiesību normā izvirzītos priekšnoteikumus.

Ar 2.b) jautājumu iesniedzējtiesa atsaucas uz Tiesas judikatūru par “likumīgas nodarbinātības” priekšnoteikumu. Ja uz 2.a) jautājumu ir jāatbild noliedzoši, vai attiecībā uz vecāku likumīgu nodarbinātību ir jāizvirza tie paši priekšnoteikumi, kādi tie ir izvirzīti Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. pantā, un vai saistībā ar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 6. pantu izstrādātā judikatūra var tikt pārnesta uz Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantu?

Ja uz 2.a) jautājumu ir jāatbild noliedzoši, nav paredzēts periods, kurš ir obligāts saistībā ar likumīgo nodarbošanās. Vai, lai Turcijas izcelsmes bērniem rastos tiesības saskaņā ar Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 9. pantu, šajā ziņā pietiek jau ar (tikai) trīs mēnešus ilgu viena vecāka nodarbinātību un vai faktiska izglītības iestādes apmeklēšana ir priekšnoteikums, lai iegūtu uzturēšanās tiesības un lai tās turpinātu pastāvēt (2.c) jautājums)?

Visbeidzot 2.d) jautājums ir vērsts uz tiesību izmantošanu no Turcijas izcelsmes bērnu puses, kuriem viņu nepilngadības gadījumā tas būs faktiski iespējams tikai ar aizgādības tiesībām apveltīta vecāka klātbūtnē. Vai vecākiem, kuriem ir aizgādības tiesības, no Turcijas izcelsmes bērnu uzturēšanās tiesībām var izrietēt – attiecīgā gadījumā ar nepilngadību un izglītības iestādes faktisku apmeklēšanu ierobežotas – uzturēšanās tiesības?

[..]